

Република Србија
**КОМИСИЈА ЗА ЗАШТИТУ
КОНКУРЕНЦИЈЕ**

Број: 4/0-02-627/2016-1
Датум: 29.08.2016. године
Београд
Савска бр. 25/IV

На основу члана 35. став 2. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 51/2009 и 95/2013), председник Комисије за заштиту конкуренције доноси

ЗАКЉУЧАК

I ПОКРЕЋЕ СЕ ПОСТУПАК по службеној дужности против привредног друштва „N SPORT“ друштво са ограниченом одговорношћу за спољну и унутрашњу трговину, Београд – Земун, матични број 17067648, са седиштем на адреси Аутопут Београд - Нови Сад 150а, Београд – Земун, чији је законски заступник директор Далибор Шарић, и привредног друштва „PLANETA SPORT“ ДОО Београд - Нови Београд, матични број 21019984, са седиштем на адреси Булевар Арсенија Чарнојевића бр. 69ђ, Нови Београд, чији је законски заступник директор Зоран Бошковић, ради испитивања повреде конкуренције из члана 10. Закона о заштити конкуренције.

II Позивају се сва лица која располажу подацима, исправама или другим релевантним информацијама које могу допринети утврђивању чињеничног стања у овом поступку да исте доставе Комисији за заштиту конкуренције на адресу Ул. Савска бр. 25/IV, Београд.

III Овај закључак се објављује у „Службеном гласнику РС“ и на интернет страници Комисије за заштиту конкуренције.

Образложење

Комисија за заштиту конкуренције је, у току спровођења анализе услова конкуренције на тржиштима велепродаје и малопродаје спортске обуће, одеће, опреме и аксесоара на територији Републике Србије, прибавила информације, податке и документацију у виду уговора о купопродаји које су дистрибутери спортске обуће, одеће, опреме и аксесоара закључивали са својим купцима у периоду од 2011. до 2016. године.

На основу анализе и оцене прикупљених податка и докумената Комисија је утврдила да је учесник на тржишту - „N SPORT“ друштво са ограниченом одговорношћу за спољну и унутрашњу трговину, Београд – Земун, матични број 17067648, са седиштем на адреси Аутопут Београд - Нови Сад 150а, Београд – Земун (у даљем тексту означен као: „N SPORT“), у пословању са својим купцем „PREDUZEЋЕ ЂАК“ ДОО Београд – Земун, матични број 07512481, Ул. Милана Решетара бр. 5, Београд – Земун (у даљем тексту означен као: „ЂАК“) уговарао обавезу купца да се у даљој продаји придржава минималних малопродајних цена које одређује „N SPORT“ – као продавац. Сагласно овоме, Комисија је основано претпоставила постојање повреде конкуренције из члана 10. Закона о заштити конкуренције („Службени гласник РС“ бр. 51/2009 и 95/2013 – у даљем тексту означен као: Закон)

Из претходно наведених разлога, закључком председника Комисије 4/0-02-598/2016-1 од 18.08.2016. године покренут је поступак испитивања повреде конкуренције по службеној дужности против: привредног друштва „N SPORT“ и привредног друштва „ЂАК“.

Комисија је, такође, основано претпоставила да анализирани спорни уговори представљају типске уговоре које је продавац - „N SPORT“ примењивао у свом пословању и са другим купцима истих производа. С тим у вези, Комисија је 18.08.2016. године спровела ненајављени увиђај у просторијама привредног друштва „N SPORT“, којом приликом је преузета копија Уговора о купопродаји 01/16 закљученог дана 15.02.2016. године између друштава „N SPORT“ и „PLANETA SPORT“ ДОО Београд - Нови Београд, матични број 21019984, са седиштем на адреси Булевар Арсенија Чарнојевића бр. 69ђ, Београд (у даљем тексту: „PLANETA SPORT“), заведен код друштва „N SPORT“ под бројем 2292 од 29.03.2016. године, а код друштва „PLANETA SPORT“ под бројем 040/2016 од 24.03.2016. године, чија је примена уговорена од дана потписивања уговора до 31.12.2016. године.

Предметним уговором уређује се пословни однос између странака у поступку на нивоу велепродаје предметних производа из продајног портфолија продавца - „N SPORT“. Купац - „PLANETA SPORT“, купује предметне производе ради даље продаје у свом малопродајном ланцу, а уговором се дефинишу обавезе купца и у случају даље продаје на велепродајном нивоу – другим купцима који ће се евентуално снабдевати предметним производима преко „PLANETA SPORT“.

Полазећи од претходног, а након увида у садржину уговора и анализе уговорних одредби, Комисија је утврдила да је чланом 3. предметног уговора дефинисано да „минималне малопродајне цене представљају саставни део ценовника продавца“, при чему се према одредбама истог члана купцу забрањује продаја производа из асортимана продавца изван продајног објекта, осим у случају посебног одобрења продавца, као и да све акцијске и њима сличне продаје које спроводи купац морају бити одобрене од стране продавца. Надаље, чланом 4. предметног уговора, уговорена је обавеза купца да продавцу достави списак својих купаца у даљој велепродаји, при чему је обавезан да достави прецизне податке о називу свог купца, продајним местима тог купца, контакт телефонима, са циљем, како се у уговору наводи, „праћења тржишта робне марке која је предмет купопродаје.

Имајући у виду поменуте уговорне одредбе, а нарочито члана 3. Уговора, посматрано у контексту свих осталих уговора, њиховог садржаја и начина дефинисања уговорних обавеза купаца, које је продавац - „N SPORT“ закључивао са другим купцима, као и чињеницу да се предметним уговором уређује однос уговорних страна на нивоу велепродаје, Комисија је

основано претпоставила да цитирана одредба члана 3, којом се дефинише питање минималних малопродајних цена, представља уговорну одредбу којом се у ствари утврђује цена у даљој продаји.

На основу свих претходних сазнања и документације прикупљене током ненајављеног увиђаја, а пре свега на основу чињенице да је друштво „N SPORT“ закључивало уговоре са сличним уговорним одредбама, са применом у периоду 2014, 2015. и 2016. године, којима је дефинисало свој пословни однос и са другим купцима истих производа, Комисија је основано претпоставила да наведени уговор представља уговор какав су продавац – „N SPORT“ и купац - „PLANETA SPORT“ примењивали у свом пословању и у периоду 2014. и 2015. године.

На основу претходно наведеног, а нарочито имајући у виду неспорне околности закључења, као и сам садржај уговора којим је уређен пословни однос странака у поступку, Комисија је основано претпоставила да члан 3. предметног уговора садржи, обострано усаглашену, обавезу којом се непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине, што, као рестриктивни споразум који није изузет од забране у складу са Законом, представља повреду конкуренције из члана 10. Закона.

Рестриктивни споразуми су споразуми између учесника на тржишту који имају за циљ или последицу значајно ограничавање, нарушавање или спречавање конкуренције на територији Републике Србије. Између осталих, како је то набројано у члану 10. став 2. Закона, рестриктивни споразуми су и уговори или поједине одредбе уговора којима се нарочито: непосредно или посредно утврђују куповне или продајне цене или други услови трговине; ограничава и контролише производња, тржиште, технички развој или инвестиције; примењују неједнаки услови пословања на исте послове у односу на различите учеснике на тржишту, чиме се учесници на тржишту доводе у неповољнији положај у односу на конкуренте; условљава закључивање уговора или споразума прихватањем додатних обавеза које с обзиром на своју природу и трговачке обичаје и праксу нису у вези са предметом споразума; деле тржишта или извори набавки.

Чланом 10. став 3. Закона прописано је да су рестриктивни споразуми забрањени и ништави, осим у случајевима изузећа од забране у складу са Законом.

Изузеће од забране рестриктивних споразума могуће је у случајевима прописаним чланом 14. Закона, којим се дефинишу споразуми мањег значаја, чланом 13. Закона, којим је прописана могућност изузећа по категоријама споразума, при чему се примењују и релевантне уредбе о изузећу по категоријама споразума, а исто тако и у поступцима појединачног изузећа од забране прописаног чланом 12. у вези са чланом 11. Закона.

Могућност изузећа од забране у сваком случају не постоји за оне рестриктивне споразуме који садрже тзв. „тешка ограничења“ у споразумима, која за циљ и/или последицу имају или могу имати значајно ограничавање, нарушавање или спречавање конкуренције на територији Републике Србије. Једно од таквих ограничења у рестриктивним споразумима, које нужно резултира значајно већим антиконкурентским ефектима у односу на евентуалне проконкурентске ефекте, које не подстиче технички или економски напредак, нити потрошачима обезбеђује правичан део користи, а намеће учесницима на тржишту ограничења која нису неопходна за постизање циља конкретног споразума, је и одређивање цена у даљој продаји, које продавац намеће свом купцу за даљу продају његових производа, а којих се овај мора придржавати у формирању своје ценовне политике. При томе не постоји разлика да ли се

ради о даљој малопродаји крајњим купцима – потрошачима или о даљој продаји на veleпродајном нивоу дистрибуције производа.

Чланом 35. став 1. Закона прописано је да Комисија покреће поступак испитивања повреде конкуренције по службеној дужности, када на основу достављених иницијатива, информација и других расположивих података, основано претпостави постојање повреде конкуренције, а како је на основу свега претходно наведеног основано претпостављено постојање повреде конкуренције, одлучено је као у ставу I диспозитива овог Закључка.

Комисија ће у испитном поступку, сагласно члану 41. Закона, а у циљу правилног утврђивања чињеничног стања, предузети све потребне испитне радње, прибавити релевантне информације, податке и документа, испитати и утврдити основ и услове под којима се одвијало пословање странака у поступку у периоду 2014, 2015. и 2016. године, а на основу утврђених одлучних чињеница и околности донети коначну одлуку о постојању повреде конкуренције.

Сагласно одредбама члана 35. став 2. Закона одлучено је као у ставу II диспозитива овог Закључка.

Сагласно члану 40. став 1. Закона одлучено је као у ставу III диспозитива овог Закључка.